

Iranian Journal of Insurance Research

(IJIR)

Homepage: https://ijir.irc.ac.ir/?lang=en

ORIGINAL RESEARCH PAPER

Discount effects on the composition of the risk portfolio of the third-party vehicle insurance

M. Manteghipour^{1,*}, M. Aalaei²

- ¹ Depertment of New Technologies Research in Insurance, Insurance Research center, Tehran, Iran
- ² Depertment of Indivisual Insurance Research, Insurance Research center, Tehran, Iran

ARTICLE INFO

Article History:

Received 16 January 2021 Revised 07 May 2021 Accepted 14 June 2021

Keywords:

Atonement rate
Discount rate
Fuzzy numbers
Loss ratio
Risk
Third party vehicle insurance

*Corresponding Author: Email: Manteqipour@irc.ac.ir Phone: +9821 44816142 ORCID: 0000-0002-8445-7088

DOI: 10.22056/ijir.2021.02.01

ABSTRACT

BACKGROUND AND OBJECTIVES: Some Iranian insurance companies issue third-party insurance policies at lower rates to attract more premiums and a larger portfolio, and therefore offer higher discounts. In this article, we are looking for the answer to the question of how the insurance premiums affect the claim rates.

METHODS: The effect of vehicle third party insurance discount rates was examined using the data of an insurance company during 6 years. The discount rate was very scattered in the data. Therefore, it was necessary to use a method to determine in which year the claims rate was higher to study how the discounts affect the claims rate. Hence, we have constructed fuzzy numbers using the discount rate quarters and have ranked these numbers using the appropriate method.

FINDINGS: The results show that the more premium discounts, the riskier risks are gathered. Also, more discounts for auto cars have been less attractive and this type of car has a lower loss ratio.

CONCLUSION: Overall, the result of this study shows that the premium reduction strategy, in addition to reducing the company's income from insurance premiums, leads to an increase in the loss ratio due to the issuance riskier policies.

This is an open access article under the CC BY license (http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

نشريه علمي يژوهشنامه بيمه

سابت نشر به: https://ijir.irc.ac.ir/?lang=fa

پیشینه و اهداف: نرخ حق بیمهها در صنعت بیمه کشور همچنان تحت فشار رقابتی بیمه گران، برای ارائه

نرخهای حق بیمه پائین تر قرار دارد. بنابراین، مطالعه حاضر با هدف بررسی نحوه اثر گذاری تخفیفهای ارائه

شده بیشتر به حق بیمههای رشته بیمه شخص ثالث بر نرخ خسارتهای این رشته بیمهای انجام شده است.

روششناسی: به منظور دستیابی به هدف پژوهش، از دادههای رشته بیمه شخص ثالث وسایل نقلیه موتوری یک شرکت بیمه طی ۶ سال استفاده شد. اما، چون دادههای نرخ تخفیفها بسیار پراکنده بود، از

این دادهها اعداد فازی ساخته شد و رتبهبندی گردید تا مشخص شود نرخ خسارتها در چه سالی بیشتر

یافتهها: نتایج نشان داد با ارائه تخفیفهای بیشتر، ریسکهای پرخطرتری جذب شدهاند. دیگر این که در

مقایسه با سایر انواع خودرو، تخفیفها برای خودروهای اتوکار از جذابیت کمتری برخوردار بوده و این نوع

خودروها نسبت خسارت پایین تری داشته اند. همچنین، افزایش نرخ تخفیفها در گذر زمان به جذب تعداد

نتیجهگیری: ارائه تخفیفهای بیشتر به نرخ حق بیمههای شخص ثالث بر افزایش نسبت خسارتها اثر معناداری دارد و استراتژی کاهش نرخ حقبیمهها علاوهبر کاهش دریافتی شرکت از محل حقبیمهها، سبب

مقاله علمي

نحوه اثر گذاری تخفیفها بر ترکیب پر تفوی ریسک رشته بیمه شخص ثالث

مشتریان بیشتر منجر شده است.

مهناز منطقی یور ۱۰۰، محبوبه اعلائی۲

ٔ گروه پژوهشی فناوریهای نوین بیمهای، پژوهشکده بیمه، تهران، ایران

ٔ گروه پژوهشی بیمههای اشخاص، پژوهشکده بیمه، تهران، ایران

اطلاعات مقاله

تاریخ های مقاله:

تاریخ دریافت: ۲۷ دی ۱۳۹۹

ایمیل: Manteqipour@irc.ac.ir

تلفن: ۴۴۸۱۶۱۴۲+۹۸۲۱

ORCID: 0000-0002-8445-7088

تاریخ داوری: ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۰ تاریخ پذیرش: ۲۴ خرداد ۱۴۰۰

كلمات كليدى:

اعداد فازي رشته بيمه شخص ثالث ريسك نرخ تنزيل نرخ دیه نسبت خسارت

°نویسنده مسئول:

DOI: 10.22056/ijir.2021.02.01

افزایش نسبت خسارتها به دلیل جذب ریسکهای پرخطرتر میشود.

ىقدمە

رشته بیمه شخص ثالث وسایل نقلیه موتوری که در این مقاله از آن به اختصار تحت عنوان رشته بیمه شخص ثالث یاد شده، از اهمیت ویژهای در تمام کشورهای توسعهیافته و در حال توسعه برخوردار است. اما، نحوه محاسبه حقبیمه این رشته بیمه اجباری، همواره از چالشهای پیش روی شرکتهای بیمه و نهاد ناظر صنعت بیمه بوده است. بهطور مشخص، در اتحادیه اروپا، نرخ حق بیمه شخص ثالث وسایل نقلیه موتوری مبتنی بر نظام تعرفه آزاد است و تمام کشورهایی که خواهان عضویت در این اتحادیه هستند ملزم به اجرای قوانین مربوط به آن هستند. از طرفی، این رشته بیمهای برای دارندگان وسایل نقلیه اجباری است و نرخ آن جزء هزینههای خانوارها محسوب می شود و دولتها سعی دارند این نرخ را کنترل کنند.

از سوی دیگر، در بازارهای رقابتی به علت وجود بازیگران متعدد، فشار رقابتی برای کاهش قیمتها وجود دارد که صنعت بيمه ايران نيز به علت افزايش قابل توجه شركتها ناشى از خصوصی سازی های آغاز شده از سال ۱۳۸۲ از این قاعده مستثنی نیست. در این بین، برخی از شرکتهای بیمه بر این باورند با کاهش نرخ و افزایش فروش می توانند به سودآوری بیشتری دست یابند. اما، یک شرکت بیمهای با سرمایه بالا و پشتیبانی مدیریت ریسک ممكن است بتواند بهصورت موقت از راهبرد فروش حق بيمههاي با نرخهای پایین تر برای دستیابی به اهداف خود (مانند کسب سهم بازار بیشتر) استفاده کند. ولی، این نرخ شکنی در بلندمدت تبعاتی دارد. از جمله این که اغلب متخصصان صنعت بیمه معتقدند در شرایطی که نرخها منصفانه نیست، ریسکهای پُرخطر، حقبیمه کمتر و ریسکهای کمخطرتر، حقبیمه بیشتر پرداخت میکنند و این سبب جذب بیمه گذاران پُرخطر و افزایش هزینههای بیمه گران می شود. به عبارتی، نرخهای غیرمنصفانه به انتخاب نامساعد ریسک در شرکتهای بیمه منجر می گردد. لیکن، از آنجا که صحت و سقم این موضوع در مطالعات تجربی مغفول مانده است. مطالعه حاضر سعی نمود با هدف پوشش شکاف تحقیقاتی موجود، اثر تخفیفات بالا بر ترکیب ریسک در یک شرکت بیمهای که طی سالهای ۱۳۸۷ الی ۱۳۹۳ بیمهنامههای رشته شخص ثالث را با تخفیفهای بالا صادر نموده بررسی و تعیین نماید.

مبانی نظری پژوهش

در مصوبه هیئت وزیران مورخ ۱۳۸۹/۱۲/۸ با عنوان "تعرفه حق بیمه و نحوه تقسیط و تخفیف در حق بیمه شخص ثالث"، سقف نرخ بیمه نالث وسایل نقلیه تعیین گردید. به عبارتی، طبق این مصوبه به شرکتها اجازه داده شد، در نرخ این رشته بیمهای که بخش عمدهای از پرتفوی شرکتها را شکل می دهد، به هر اندازهای که بخواهند تخفیف دهند. در نتیجه، در این رشته بیمهای نرخ آزاد نشد، بلکه هر میزان تخفیف مجاز شمرده شد (این شرایط در Bahrami Filabadi et al., 2018).

اما، اغلب شرکتهای بیمه از روشهای مناسب و اصولی مانند استفاده از انواع ویژگیهای بیمهگذار، خودرو و نوع کاربری خودرو برای تعیین نرخ حق بیمه بهره نبردند (Karimzadeghan Moghaddam and Behravan (2015) و تخفیفهای غیراصولی برخی از شرکتها باعث ایجاد مشکلات زیادی برای صنعت بیمه شد.

بنابراین، درست است کاهش اصولی نرخها می تواند به افزایش جذب مشتریان کمک شایان توجهی نماید (Payandeh) افزایش جذب مشتریان کمک شایان توجهی نماید الایم ال

مروری بر پیشینهٔ پژوهش

Passalidou (2015) راهبرد بهینه یک شرکت در بازار رقابتی را بررسی کردهاند. نتایج نشان داد در بازاری که نرخها با زیان تعیین شود، کسبوکار بیمهگرانی که بخواهند نرخهای منصفانه ارائه دهند کوچکتر خواهد شد. بنابراین نه تنها شرایط مالی شرکت ارائهدهنده بیمهنامه با نرخهای پایینتر، بلکه شرایط سایر شرکتهای صنعت بیمه نیز از نحوه تعیین نرخ یک شرکت بیمه در بلندمدت تأثیر می پذیرد.

در مطالعهای با عنوان دادند (2009) Leadbetter and Stodolak در مطالعهای با عنوان «چرا بیمه گران شکست میخورند، قیمت ناکافی بیمه گران کاهش قیمت و ذخایر ناکافی از دلایل اصلی شکست بیمه گران کانادایی است.

المبردی در بازار بیمههای غیرزندگی» خلاصهای از ابزارهای کلیدی راهبردی در بازار بیمههای غیرزندگی» خلاصهای از ابزارهای کلیدی استراتژیستها برای درک ماهیت رقابت در یک صنعت و تدوین استراتژی خاص شرکت را در بازارهای بیمه غیرزندگی بررسی کردهاند.

Payandeh Najafabadi et al. (2019) حقبیمه نسبی در یک سیستم نرخگذاری تحت مدلهای پواسون آماسیده را در دو نقطهای که بیمه گذاران نوعی رفتار خاص ارائه می کنند و فراوانی مشاهدات در آنها به صورت معناداری زیاد است مورد بررسی قرار دادهاند.

تحولات قانون بیمهٔ اجباری Bahrami Filabadi et al. (2018) تحولات قانون بیمهٔ اجباری خسارات وارده به شخص ثالث در اثر حوادث ناشی از وسایل نقلیه مصوب ۱۳۹۵ را نسبت به قوانین قبل مورد مقایسه قرار داده و نقاط قوت و ضعف آن را برشمردهاند.

Karimzadeghan Moghaddam and Behravan (2015) امکان استفاده از داده کاوی برای تعرفه گذاری پویای بیمه شخص

ثالث را بررسی کردهاند. نتایج نشان داد استفاده از ویژگیهای مختلف بیمهگذار، خودرو و نحوه کاربری خودرو بر افزایش دقت در تعیین نرخ حقبیمه تأثیر دارد.

روششناسي پژوهش

در این مقاله، نحوه تأثیرگذاری تخفیفها بر ترکیب پرتفوی ریسک رشته بیمه شخص ثالث بررسی شده است. برای این منظور، ابتدا مقادیر تخفیفها در طی سالهای مختلف مقایسه شده است. البته، علاوهبر لحاظ نمودن مقادیر متغیر تصادفی، توزیع احتمال متغیرهای مورد نظر نیز لحاظ شده است. لذا، در این بخش نحوهٔ مقایسه متغیرهای تصادفی مورد بحث قرار گرفته و چگونگی استفاده از اعداد فازی جهت انجام محاسبات شرح داده شده است.

رتبهبندی متغیرهای تصادفی

استفاده از شاخصهای تجمعی نظیر میانگین و واریانس به تنهایی نمی تواند معیار مناسبی برای مقایسهٔ میزان متغیرهای تصادفی تخفیفهای سالهای مختلف باشد. زیرا استفاده از آزمون ناپارامتری کولموگروف-اسمیرنف دو نمونهای(Vrbik, 2020)، نشان داد توزیع درصد تخفیفهای ارائه شده در هیچ یک از گروههای چهارگانه سواری، موتورسیکلت، بارکش و اتوکار در شرکت نمونه مورد بررسی یکسان نیستند.

روش دیگر برای مقایسه توزیع تخفیفها در سالهای مختلف استفاده از توابع اِف- دیورژانس است (2004) Csiszar and Shields (2004) که برای اندازه گیری اختلاف بین دو توزیع کاربرد دارند. چنانچه Q و و توزیع به صورت مطلق پیوسته روی فضای Q نسبت به توزیع مرجع Q باشند و به ترتیب Q و Q و توابع چگالی احتمال مربوطه باشند، آنگاه تابع اِف- دیورژانس به صورت زیر تعریف می شود:

$$D_f(P \parallel Q) = \int_{\Omega} f\left(\frac{p(x)}{q(x)}\right) q(x) d\mu(x)$$

ثابت می شود این توابع نامنفی و یکنواخت هستند. اما همان طوری که از تعریف آن مشخص است این توابع نامتقارن بوده و چنانچه به مقایسه بیش از دو توزیع با یکدیگر نیاز باشد این توابع کارایی مناسبی ندارند. همچنین مقایسه توزیع دو نمونه مشاهده شده با استفاده از این توابع نیازمند برآورد توزیعهای پیوسته برای هر یک از نمونهها است که بهترین برآوردها نیز عاری از خطا نیستند.

با توجه به نقاط ضعف مذکور، برای مقایسهٔ توزیع تخفیفهای ارائه شده در سالهای مختلف از اعداد فازی استفاده است. بهعبارتی، اعداد فازی با استفاده از نمونههای مشاهده شده ساخته شده و سپس این اعداد فازی با روش مناسبی با یکدیگر مقایسه شدهاند.

به منظور ساخت اعداد فازی پس از حذف دادههای پرت با استفاده از چارکها، اعداد فازی مثلثی [a,b,c] با تابع عضویت رابطه (۲) ساخته می شوند.

$$\mu(x) = \begin{cases} \frac{x-a}{b-a} & a < x < b \\ \frac{a-x}{c-b} & b < x < c \\ 1 & x = b \\ . & o.w \end{cases}$$
 (1)

در تعریف (۲) قرار می دهیم: $Q_1 = a, \ Q_2 = b, Q_3 = c$ که در آن در تعریف $Q_1 = a, \ Q_2 = b, Q_3 = c$ که در آن Q_1

روش مقایسه اعداد فازی

روشهای بسیاری برای رتبهبندی اعداد فازی وجود دارند. اما، روشی بهتر است که بتواند اعداد فازی متفاوت را به خوبی متمایز نماید. در این مطالعه از روش (2008) Huynh et al. استفاده شده که به جای استفاده از اطلاعات محلی، از تمام α , برشها استفاده می کند و با انتخاب عدد فازی هدف می تواند به خوبی متناسب با مساله تنظیم شود. در ادامه این روش معرفی شده است.

فرض کنید قصد داریم دو متغیر تصادفی X و Y را مقایسه کنیم. ابتدا احتمال بزرگتر بودن متغیر تصادفی X با مقادیری در بازه $[x_1,x_2]$ از متغیر تصادفی Y با مقادیری در بازه $[x_1,x_2]$ که به ترتیب دارای توزیع یکنواخت $p_{\rm X}(X)$ و $p_{\rm X}(Y)$ هستند، تعریف می شود:

$$P(X \succeq Y) = \int_{-\infty}^{\infty} p_X(x) \left[\int_{-\infty}^{x} p_Y(y) dy \right] dx$$

که در آن:

$$\mathbf{p}_{\mathbf{x}}\left(\mathbf{X}\right) = \begin{cases} \frac{1}{\mathbf{x}_{2} - \mathbf{x}_{1}} & \text{if } \mathbf{x}_{1} \leq x \leq \mathbf{x}_{2} \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

$$p_{Y}(Y) = \begin{cases} \frac{1}{y_{2} - y_{1}} & \text{if } y_{1} \leq y \leq y_{2} \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

سپس مقدار $P(A \succeq B)$ که به بزرگتر بودن عدد فازی A از عدد فازی B تفسیر می شود، به صورت رابطه (3) تعریف می شود:

$$P(A \succeq B) = \int_0^1 P(A_\alpha \succeq B_\alpha) d\alpha$$

که در آن \mathbf{A}_{a} و \mathbf{A}_{a} ، به ترتیب α -برشهای اعداد فازی \mathbf{A}_{a} و B هستند.

$$A_{\alpha} = \{x \in \mathbb{R}; \mu_{\Lambda} > \alpha\}$$

فرض کنید عدد فازی هدف $\mathbb T$ انتخاب شده و قصد داریم اعداد فازی $A_1,\,A_2,...,\,A_N$ فازی $A_1,\,A_2,...,\,A_N$

$$E_{T}(A_{i}) = P(A_{i} \succeq T) \quad i = 1, 2, ..., N$$

در پایان از شاخص نسبی برای تعیین رتبه عددی که بین صفر و یک است استفاده می شود.

$$R_{T}(A_{i}) = \frac{E_{T}(A_{i})}{\max_{A_{i} \in S} \{E_{T}(A_{j})\}}$$

در محاسبات بالا، عدد فازی هدف تعریف شده فرض گردیده که در Huynh et al. (2008) ادامه، معیار انتخاب آن تشریح شده است. در مقاله T_{neutral} , $T_{\text{pesimistic}}$, $T_{\text{optimistic}}$ که با اعداد فازی مثلثی برابرند:

$$T_{\text{optimistic}} = [x_{\text{min}}, x_{\text{max}}, x_{\text{max}}]$$

$$T_{\text{pesimistic}} = \begin{bmatrix} x_{\text{min}}, x_{\text{min}}, \ x_{\text{max}} \end{bmatrix}$$

منظور از $X_{\rm max}$ و $X_{\rm max}$ کمترین و بیشترین مقداری است که در بین اعداد فازی رتبهبندی میشوند، یک عدد فازی با مقدار تابع عضویت غیر صفر در آنها وجود دارد.

$$x_{min} = min\{x|\exists A_i; \mu_A(x) > 0\}$$

$$x_{max} = max\{x|\exists A_i; \ \mu_A(x) > 0\}$$

و تابع عضویت عدد فازی مستطیلی $T_{neutral}$ در بازه T_{min}, x_{max} برابر با ۱ است و خارج از این بازه برابر با صفر است. با توجه به کاربرد مورد نظر در مساله رتبهبندی، هر کدام از این سه عدد قابل استفاده هستند. از آنجا که در این مقاله مقادیر تخفیفها مورد بررسی هستند و باید تخفیفهای بزرگتر را بیابیم، برای رتبهبندی میزان تخفیفها از عدد فازی $T_{pesimistic}$ استفاده کرده ایم (همان منبع).

يافتهها

از آنجا که نهایی شدن خسارتهای رشته بیمه شخص ثالث بهویژه خسارتهای منجر به پرداخت دیه، نیازمند طی روند دادگاهی است که نهایی شدن آن ممکن است سه الی چهار سال زمان طول بکشد، در این مقاله از بیمهنامههایی استفاده شده که نسبت به پرداخت تمام خسارتهای آنها به شرکت اطمینان وجود دارد. چنین دادههایی منجر به ارزیابیهای درست و دقیق تر از ضریب خسارتها در این رشته می شود. منظور از ضریب خسارت در هر سال، نسبت مجموع مبالغ خسارتهای بیمهنامههای هر سال به مجموع مبالغ حق بیمه صادره در همان سال است. محاسبه این ضریب در رشته بیمه بیمه

شخص ثالث، حدود سه الى چهار سال بعد از سال صدور بيمهنامهها ميسر است كه خسارتها نهايي شده باشند.

نکته حائز اهمیت دیگر آن که خسارتهای رشته بیمه شخص ثالث به صورت یوم الاداء پرداخت میشوند. بنابراین، چنانچه از پرداختهای نهایی شرکت برای اندازهگیری میزان خسارتها و مقایسه آنها استفاده گردد، تأخیر شرکت در پرداخت خسارتها میتواند ضریب خسارتها را بسیار بزرگتر نشان دهد. از طرفی افزایش نرخ دیه موجب میشود مبالغ ضریب خسارت که از تقسیم مبالغ خسارت به حق بیمه حاصل میشود برای سالهای متفاوت قابل مقایسه نباشند. از این رو مبالغ خسارت را با استفاده از نسبت نرخهای دیه به تاریخ حادثه سال وقوع خسارت تنزیل یافته است. زیرا این مطالعه به دنبال مقایسه نوع ریسکهای پرتفوی شرکت از حیث میزان ایجاد خسارت است.

تخفیفهای ارائه شده توسط شرکت در سالهای مختلف پراکندگی بالایی داشته و استفاده از آزمون کولموگروف- اسمیرنف پراکندگی بالایی داشته و استفاده از آزمون کولموگروف- اسمیرنف تخفیفهای ارائه شده توسط شرکت در سالهای مختلف حتی برای انواع خودرو، اتوکار، بارکش، سواری و موتورسیکلت بسیار متفاوت بوده و در هیچ دو سالی یکسان نبوده است. بهویژه این که نبود معیار مناسب برای مقایسه میزان تخفیفها در سالهای مختلف و برخورداری شرکت از شبکه فروش گسترده باعث شده تغییر رویه در ارائه نرخ قدری زمان بر باشد. به نحوی که تخفیفهای شرکت در ارائه نرخ قدری زمان بر باشد. به نحوی که تخفیفهای شرکت در شاخصهایی مانند میانگین برای مقایسه تخفیفها طی سالهای شاخصهایی ندارد و این تحقیق از روش مقایسه اعداد فازی برای مقایسه میزان ارائه تخفیفها توسط شرکتها در دورههای زمانی مقایسه میزان ارائه تخفیفها توسط شرکتها در دورههای زمانی مختلف نیز کاربرد دارد.

آمار توصيفي دادهها

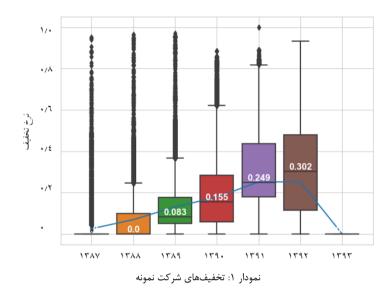
دادههای استفاده شده در این تحقیق شامل Δ میلیون و Δ هزار رکورد بیمهنامه شخص ثالث بوده که فراوانی تعداد بیمهنامه به تفکیک سال صدور بیمهنامه به شرح جدول Δ است.

تخفيفها

$$IQR = Q_3 - Q_1$$

جدول ۱: تعداد بیمهنامههای رشته شخص ثالث

تعداد بيمهنامه	سال صدور بيمهنامه
195797	1387
620686	1388
1353134	1389
1243094	1390
1270569	1391
1027778	1392
799	1393

تخفیفها و تعداد فروش

نقاطی که کمتر از $Q_1-1.5*IQR$ و یا بیشتر از $Q_3+1.5*IQR$ باشند، به عنوان نقاط پرت در دادهها در نظر گرفته می شوند. در این شکل به خوبی دیده می شود که این شرکت سال به سال تخفیفها بیشتری داده است. اما میزان پراکندگی تخفیفها در سالهای متفاوت یکسان نیست. شایان ذکر است تعداد رکوردهای سال ۱۳۹۳ بسیار اندک و فاقد تخفیف بودهاند.

در نمودارهای نمودار ۲، هیستاگرام تخفیفها به تفکیک سال صدور بیمهنامهها ارائه شده که نشان می دهد توزیع تخفیفها در سالهای مختلف متفاوت بوده است. به منظور مقایسه توزیع تخفیفها در سالهای مختلف از آزمون کولمگروف اسمیرنف دو نمونه ای استفاده شده که نشان داد توزیع تخفیفها در هیچ دو سالی یکسان نبوده است.

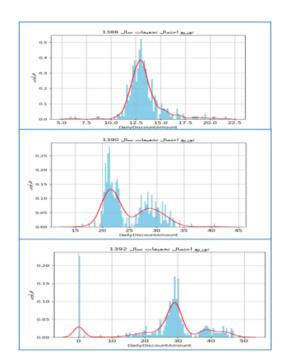
همچنین توزیع تخفیفها به تفکیک دستهبندی در نرخنامه بیمه شخص ثالث (اتوکار، بارکش، سواری، موتورسیکلت) برای سالهای مختلف را نیز مورد بررسی قرار دادیم و با استفاده از آزمون کولمگروف-اسمیرنف دو نمونهای، مشخص شد که حتی در یک دستهبندی در هیچ دو سالی توزیع آماری تخفیفها یکسان نبوده است.

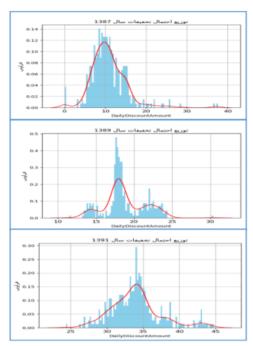
در نمودار ۳، تعداد فروش کل در نمودار بالاتر و درصد تخفیفها در نمودار پایین و در نمودار ۴، این نسبت به تفکیک انواع خودرو نمایش داده شده است. در شکل ۳ دیده میشود که متوسط تخفیفها در سال ۱۳۸۹ حدود ۱۳ درصد بوده است. ولی تعداد کل فروش شرکت از تمام سالهای مورد بررسی بیشتر بوده است. در سال ۱۳۹۲ علی رغم تخفیفهای بالا (حدود ۳۰ درصد) تعداد فروش بیمهنامه کمتر شده است. تعداد بیمهنامهها در سال ۱۳۹۳ نیز بسیار اندک بوده است.

با توجه به نتایج نمودار ۴ می توان گفت در چهار دستهبندی اتوکار، بارکش، سواری و موتورسیکلت با افزایش تخفیفها، تعداد فروش به همان نسبت افزایش نداشته است. بهویژه تعداد فروش خودروهای بارکش و اتوکار به ترتیب بیشترین و کمترین همبستگی را با میزان تخفیفها داشتهاند.

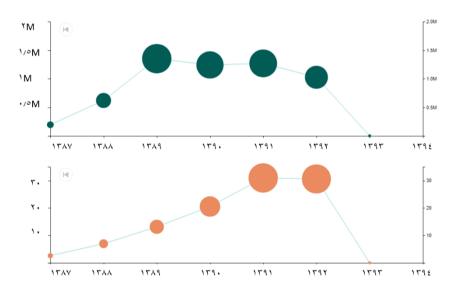
افزایش یا کاهش حجم فروش به عوامل متعددی بستگی دارد که بررسی این عوامل خارج از موضوع این مقاله است. اما با توجه به نمودار ۴ می توان چنین استنباط کرد که تخفیفهای بیشتر به تنهایی در افزایش حجم فروش شرکتهای بیمه تأثیر گذار نیستند. این یافته

مهناز منطقی پور و محبوبه اعلائی

نمودار ۲: هیستاگرام میانگین تخفیفات روزانه از راست به چپ و بالا به پایین

نمودار ۳: مقایسه فروش و تخفیف (نمودار بالا تعداد فروش و نمودار پایین میانگین درصد تخفیفها)

نشان میدهد حتی در رشته بیمه شخص ثالث که اجباری است، صرفاً کاهش نرخها نمی تواند به افزایش سهم بازار شرکت منجر شود و این راهبرد با توجه به آن که در بلندمدت به زیان مالی میانجامد

راهبرد کارآمدی به شمار نمیرود.

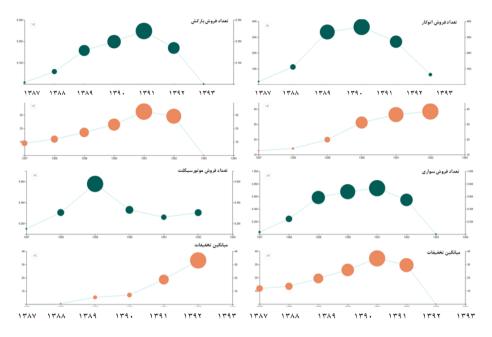
اکنون سؤالی که مطرح است این که آیا راهبرد ارائه تخفیفها در ترکیب ریسک پرتفوی شرکت مؤثر بوده یا خیر؟ و این که آیا تخفیفهای بیشتر موجب جذب ریسکهای با احتمال وقوع خسارت بیشتر شده یا خیر؟. که در بخش بعدی سعی شده به این پرسشها

پاسخ داده شود.

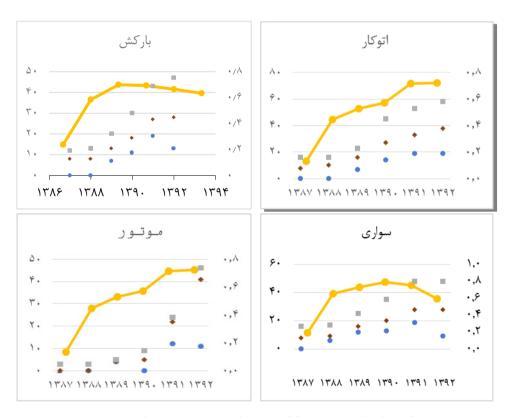
آمار استنباطي دادهها

محاسبه ضريب خسارتها و رتبه تخفيفات

در این بخش با تحلیل دادههای شرکت مورد مطالعه سعی شده به این پرسش پاسخ داده شود که آیا افزایش نرخ تخفیفها به جذب ریسکهای پرخطرتر منجر شده یا تأثیر چندانی بر این موضوع نداشته است. برای این منظور از رکوردهای خسارتی منجر به زیان

نمودار ۴: مقایسه میانگین تخفیفها و تعداد فروش به تفکیک خودرو

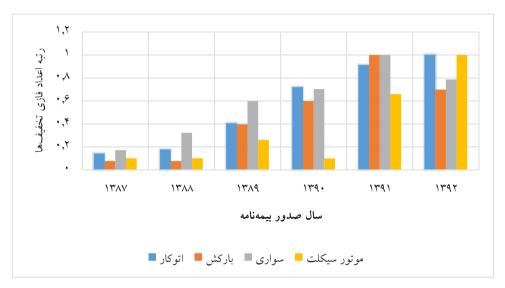
نمودار ۵: نقاط چارکهای تخفیفهای انواع خودرو و خط ممتد نسبت خسارت (تنزیلی به تاریخ حادثه)

جانی استفاده شده که عمدتاً خسارتهای شدیدتری هستند. صورت یومالاداء و مطابق با نرخ دیه سال پرداخت می شود. این

موضوع موجب شده ميزان پرداختهای شرکت تحت تأثير تأخير مطابق قانون، خسارتهای جانی رشته بیمه شخص ثالث به در پرداخت افزایش یابد و تحلیل نهایی این مقاله در ارتباط با تأثیر تخفیفها بر ترکیب ریسکها تحت تأثیر قرار گیرد. از اینرو تمام

جدول ۲: رتبه اعداد فازی تخفیفها در چهار گروه خودرویی

سال	اتوكار	بارکش	سوارى	موتورسيكلت	میانگین رتبهها	رتبه تخفيفها
1387	0/14	0/8	0/17	0/10	0/10	6
1388	0/18	0/8	0/32	0/10	0/14	5
1389	0/41	0/40	0/60	0/26	0/35	4
1390	0/72	0/60	0/70	0/10	0/53	3
1391	0/91	1/00	1/00	0/66	0/89	1
1392	1/00	0/70	0/79	1/00	0/87	2

نمودار ۶: مقایسه رتبه اعداد فازی تخفیفهای انواع خودرو

خسارتهای پرداختی به نرخ سال حادثه تنزیل شده است. به این ترتیب تأثیر تأخیر در پرداخت خسارت بر ضریب خسارتها کاهش یافته تا امکان بررسی تأثیر تخفیفها به بهترین نحو فراهم گردد.

نرخ تنزیل خسارتها حاصل تقسیم نرخ دیه در سال حادثه به نرخ دیه در سال پرداخت است. سپس، مبلغ خسارت پرداختی در نرخ تنزیل ضرب شده و عدد حاصل برابر با مبلغ خسارت، در صورت پرداخت در سال حادثه میباشد. لازم به ذکر است در سال ۱۳۹۰ افزایش نرخ دیه در آبانماه به شرکتهای بیمه ابلاغ شده است. لذا، این موضوع در محاسبه نرخهای تنزیل برای خسارتهای رخ داده لحاظ شده و در این سال دو نرخ دیه در نظر گرفته شده است. همچنین، نرخ دیه هر سال به تفکیک ماههای حرام و غیرحرام اعلام میشود که از آنجا که افزایش نرخ دیه ماههای حرام و غیرحرام به یک نسبت بوده، برای محاسبه نرخهای تنزیل در تمام سالها از نرخ ماههای چهار نوع خودرو به تفکیک ارائه شده است. اما در پاسخ نرخ ماههای چهار نوع خودرو به تفکیک ارائه شده است. اما در پاسخ به این سؤال که تخفیفها در چه سالی بیشتر و در چه سالی کمتر بوده باید گفت نمودارهای ۱ و ۵ نشان میدهد تخفیفها پراکندگی

بالایی داشتهاند.

مقایسه میزان تخفیفها و دانستن این که در چه سالی تخفیفهای بیشتری داده شده است نیازمند استفاده از روشی است که مقادیر تخفیفها و پراکندگی آنها را لحاظ کند. برای این منظور از چارکهای تخفیفها استفاده شده و مطابق توضیحات ذیل بخش ۴-۱، اعداد فازی مثلثی ساخته شده و سپس این اعداد رتبهبندی گردیده است.

رتبه اعداد فازی تخفیفهای انواع خودرو در

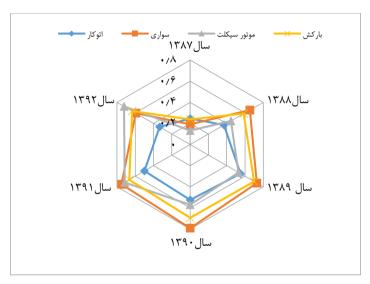
نشان می دهد بیشترین تخفیفهای خودروی سواری و بارکش در سال ۱۳۹۱ و بیشترین تخفیفهای خودروی موتورسیکلت و اتوکار در سال ۱۳۹۲ داده شده است.

همچنین، رتبه اعداد فازی تخفیفهای انواع خودرو در نمودار ۶ نیز نمایش داده شده است.

در جدول ۳ با میانگین گیری از مقادیر رتبه تخفیفها، این رتبه برای هر گروه از خودورهای اتوکار، بارکش، سواری، موتورسیکلت در هر سال محاسبه شده که نتایج نشان داد بیشترین تخفیفها در سال ۱۳۹۱ و کمترین تخفیفها در سال ۱۳۹۲ داده شده است.

جدول ۳: ضریب خسارت انواع خودرو

نوع خودرو	اتوكار	سواري	موتورسيكلت	باركش
سال صدور بيمهنامه)- , ,	3)	" -) } }-	٠- ٦٠
1387	0/25	0/19	0/13	0/24
1388	0/37	0/65	0/45	0/58
1389	0/55	0/73	0/53	0/70
1390	0/52	0/80	0/57	0/70
1391	0/50	0/51	0/71	0/66
1392	0/33	0/60	0/72	0/63

نمودار ۷: ضریب خسارت تنزیل شده به تاریخ حادثه به تفکیک انواع خودرو

برای محاسبه ضریب خسارتها از آنجا که نباید میزان تخفیفها در ضریب خسارتها لحاظ شود، علاوهبر تنزیل مبالغ خسارت به سال وقوع حادثه، از حق بیمه بهعلاوه تخفیف در مخرج کسر محاسبه ضریب خسارت استفاده شده است. زیرا، در غیر این صورت، تشخیص میزان پرخطر بودن ریسکها ممکن نیست و بیمهنامههای با تخفیفهای بالاتر از حق بیمه کمتر و مقادیر بالاتر ضریب خسارت برخوردار میشدند. بهعبارتی، ضریب خسارتها با فرض عدم ارائه تخفیف محاسبه شده است. منظور از ضریب خسارت نیز نسبت فوقالذکر است که میزان آن برای انواع خودرو در جدول ۳ آورده شده است. مقایسه مقادیر این جدول با مقادیر جدول ۲ نشان می دهد در سالهایی که تخفیف بیشتری داده شده و رتبه عدد فازی بیشتر بوده است، ضریب خسارت نیز بالاتر بوده است. به منظور مشاهده بهتر این موضوع، ضریب همبستگی رتبه تخفیفها و ضریب خسارتها در جدول ۴ ارائه شده است.

ضریب خسارتهای خودروهای اتوکار در تمام سالها کمتر بوده و در عین حال ارائه تخفیفهای بیشتر برای بیمه گذاران این نوع خودرو جذابیت کمتری داشته است (نمودار ۴). در اغلب سالها

ضریب خسارت خودرو سواری بیشتر از ضریب خسارت سایر خودروها بوده است. همانطور که در نمودار مشاهده می شود، چندضلعی ضریب خسارتهای سواری، محیط بر چندضلعی سایر انواع خودرو است. تنها در سال ۱۳۹۲ بیشترین ضریب خسارت متعلق به موتورسیکلت بوده است. این در حالی است که در این سالها بیشترین میزان تخفیفها به موتورسیکلت داده شده است.

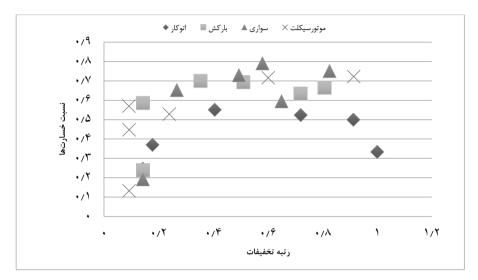
ارقام مندرج در جدول ۴ نیز نشان می دهد ضریب همبستگی ضریب خسارتها با رتبه تخفیفها برای انواع خودرو مثبت است. با این تفاوت که ضریب همبستگی خسارتها با نرخ تخفیفها برای خودروی سواری و موتورسیکلت بیش از ۱/۷ و برای خودروهای بارکش و اتوکار به ترتیب ۱/۷ و ۳/۰ است. به عبارتی، ارائه تخفیفهای بیشتر با جذب خودروهای با نرخ خسارت بالاتر همراه بوده و این موضوع در مورد خودروهای سواری، موتورسیکلت و بارکش تأثیر بیشتری داشته است.

ارتباط رتبه تخفیف حق بیمه انواع خودرو با ضریب خسارتها در این بخش، تخفیفهای انواع خودرو در کلیه سالهای مورد

مهناز منطقی پور و محبوبه اعلائی

جدول ۴: ضریب همبستگی ضریب خسارتها با رتبه تخفیفها

نوع خودرو	ضریب همبستگی
سواری	0/710880776
موتورسيكلت	0/719378368
بارکش	0/611459916
اتو کار	0/345085924

نمودار ۸: رتبه تخفیفها و ضریب خسارت انواع خودرو

جدول ۵: ضرایب رگرسیون بین رتبه تخفیفها و ضریب خسارتها

	df	SS	MS	F	Significance F
Regression	1	0/15	0/15	4/99	0/04
Residual	21	0/615	0/03		
Total	22	0/76			
	Coefficients		Standard Error	t Stat	P-value
Intercept	(0/37	0/06	5/81	5-10×2/7
X Variable	0/47		0/13	3/75	0/0017
	Low	er 95%	Upper 95%	Lower 95.0%	Upper 95.0%
Intercept	0/24		0/51	0/24	0/51
X Variable	0/21		0/74	0/21	0/74

مطالعه مقایسه شده است. به عبارتی، برای تخفیفهای هر نوع خودرو در هر سال یک عدد فازی از مقادیر چارکهای تخفیفها ساخته شده و سپس اعداد فازی حاصله با یکدیگر مقایسه شده است. ضمناً رتبه تخفیفهای هر نوع خودرو در هر سال در پیوست ۱ آورده شده است. همچنین، مقادیر رتبه فازی تخفیفهای انواع خودرو بر محور افقی و مقادیر ضریب خسارت بر محور عمودی شکل Λ نمایش داده شده است.

در نمودار بالا نیز مشاهده می شود که به استثنای خودروی اتوکار، ضریب خسارتها و رتبه تخفیفها برای سایر انواع خودروها همبستگی مثبت داشته اند. لازم به یادآوری است که تعداد بیمه نامههای خودروی موتورسیکلت در سالهای ۱۳۸۸ الی ۱۳۸۸ بسیار کم بوده و مقادیر ضریب خسارت در این سالها چندان قابل اعتنا نیست. مقدار ضریب همبستگی رتبه تخفیفها و ضریب خسارتها برای انواع خودروها همبستگی رتبه تخفیفها و ضریب نسبت به مقادیر جدول ۴ به

جدول ۶: ضرایب رگرسیون بین رتبه تخفیفها و ضریب خسارتها بدون دادههای خودروی اتوکار

	df	SS	MS	F	Significance F
Regression	1	0/31	0/31	14/10	0/0017
Residual	16	0/35	0/02		
Total	17	0/66			
	Coefficients		Standard Error	t Stat	P-value
Intercept	C)/37	0/064	5/81	⁵⁻ 10×2/65
X Variable	C)/48	0/12	3/75	0/0017
Lower 95%		er 95%	Upper 95%	Lower 95.0%	Upper 95.0%
Intercept	0/24		0/51	0/24	0/51
X Variable	C)/21	0/74	0/24	0/74

دلیل عدم تجانس انواع خودرو است. بنابراین بهتر است محاسبات جداگانهای بر اساس انواع خودرو انجام شود.

در ادامه به منظور بررسی ارتباط بین رتبه اعداد فازی تخفیفها و ضریب خسارتها از محاسبه ضرایب رگرسیون خطی استفاده شده است. با این توضیح که اگر رتبه اعداد فازی متغیر مستقل و ضریب خسارت متغیر وابسته در نظر گرفته شود، در آن صورت ضرایب رگرسیون به صورت زیر محاسبه می شوند:

همان طور که در جدول $^{\rm A}$ مشاهده می شود، مقدار معنی داری آمارهٔ $^{\rm A}$ کمتر از $^{\rm C}$ است و $^{\rm C}$ – مقدار ضرایب رگرسیون نیز کوچکتر از $^{\rm C}$ است که بر معنی داری رگرسیون خطی و ضرایب گواهی می دهند. به این معنی که با افزایش تخفیفها، ضریب خسارت افزایش می یابد. به عبارتی با افزایش تخفیفها، ریسکهای پر خطر تر بیشتر جذب می شوند. این موضوع اغلب به صورت انتزاعی، توسط متخصصان صنعت بیمه مطرح شده و در این مطالعه برای اولین بار این موضوع با استفاده از دادههای واقعی یک شرکت بیمه ای بررسی و تأیید شد. با توجه به رفتار متفاوت خودروهای اتوکار، مشاهدات مربوط به این نوع خودرو را کنار گذاشته و مدل رگرسیون خطی برای سایر انواع خودور محاسبه شده که نتایج به شرح جدول $^{\rm C}$ است. در جدول بالا مشاهده می شود که با حذف مشاهدات خودروی اتوکار دقت و معنی داری ضرایب رگرسیون ارتقاء یافته و مقدار ثابت مدل نیز معنی دار شده است.

تابج و بحث

بیمه شخص ثالث از بیمههای اجباری در اغلب کشورها محسوب میشود و نحوه تعیین نرخ آن برای آحاد جامعه و ناظران صنعت بیمه از اهمیت بالایی برخوردار است. البته، بالا بودن سهم بیمهنامههای رشته بیمه شخص ثالث از پرتفوی صنعت بیمه، اهمیت نحوه تعیین نرخها را دو چندان نموده است. از طرفی، طی سالهای ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۵ شرکتهای بیمه می توانستند این نوع بیمه را با هر میزان تخفیف که بخواهند ارائه نمایند. اما، در قانون مصوب سال

۱۳۹۵، تخفیفها به حداکثر ۲/۵ درصد محدود شد.

در این مطالعه با استفاده از دادههای سالهای ۱۳۸۷ الی ۱۳۹۲ ثبت شده در پایگاه دادههای یک شرکت بیمه، تأثیر تخفیفها بر ترکیب ریسک مورد بررسی قرار گرفته است. به این منظور، تخفیفهای شرکت در دستهبندی اتوکار، بارکش، سواری و موتورسیکلت استخراج و مقایسه شدهاند. آزمون کولموگروف- اسمیرنف دو نمونهای نشان داد توزیع تخفیفها در هیچ دو سالی در شرکت مورد مطالعه برای انواع دستهبندی انجام شده یکسان نبوده است. بنابراین برای مقایسه مبالغ تخفیفها در سالهای مختلف نمی توان از شاخصهای تجمعی استفاده کرد. درنتیجه، برای تخفیفهای سالهای مختلف اعداد فازی ساخته شد، سیس با روشی که مقادیر متغیر و پراکندگی آنها را به طور همزمان در نظر می گیرد اعداد فازی نرخ تخفیفها، برای سالهای مختلف به تفکیک چهار نوع خودرو اتوکار، بارکش، سواری و موتورسیکلت ساخته شد و در هر دستهبندی بهطور مجزا برای سالهای مختلف مقایسه گردید. به این ترتیب که به تخفیفهای هر سال رتبهای بین صفر و یک اختصاص یافت که رتبه بالاتر تخفیف در هر سال به معنی ارائه تخفیفهای بیشتر در آن سال است. نتایج نشان داد بیشترین مقدار تخفیفها برای خودروهای اتوکار، بارکش، سواری و موتورسیکلت به ترتیب در سالهای ۹۲، ۹۱، ۹۱، ۹۲ ارائه شده که در جدول ۲ قابل مشاهده است.

جمع بندی و پیشنهادها

در پژوهش حاضر، نتایج محاسبات، تفاوت رفتاری بیمه گذاران و بیمه بیمه بیمه گذاران و بیمه نامهها در دستهبندی خودروهای اتوکار، بارکش، سواری و موتورسیکلت را آشکار میسازد. لذا پیشنهاد میشود شرکتهای بیمه و نهاد ناظر این دستهبندی را در تدوین و اجرای آییننامهها و دستورالعملهای مربوط به رشته بیمه شخص ثالث لحاظ نموده و ترکیب پرتفوی این رشته بیمهای را در نظر بگیرند. در عین حال نتایج نشان داد راهبرد ارائه تخفیفهای بالا در بلندمدت، شرکتها را دچار مشکلات مالی نموده و از آنجا که به کارگیری این راهبرد توسط یک شرکت می تواند شرایط مالی دیگر شرکتهای بیمه را نیز تحت تأثیر قرار دهد و زیان مالی صنعت بیمه را به دنبال داشته باشد، پیشنهاد می شود نهاد ناظر بر نحوه تعیین نرخ توسط شرکتها کنترل و جدی تری داشته باشد.

مشاركت نويسندگان

نویسنده اول در تحلیل و ارزیابی دادهها همکاری داشتهاند و نویسنده دوم در تنظیم مقاله و تهیه پیشینه پژوهش همکاری نمودهاند.

نشک و قدردانی

از جناب آقای دکتر کرد بچه که طی دوره ریاستشان در پژوهشکده بیمه اینجانبان را مورد حمایت قرار دادند، سپاسگزاریم.

تعارض منافع

نویسندگان اعلام می دارند که در مورد انتشار این مقاله تضاد

namic tariffing in insurance industry with data mining method (Case study: Third person car insurance). Iran. J. Insur. Res., 4(4): 1-20 (19 Pages). [In Persian]

Kokoska, S.; Zwillinger, D., (2000). CRC standard probability and statistics tables and formulae. Crc Press.

Leadbetter, D.; Stodolak, P., (2009). Why insurers fail: Inadequately pricing the promise of insurance. Property and casualty insurance compensation corporation publication.

Passalidou, E., (2015). Optimal premium pricing strategies for nonlife products in competitive insurance markets (Doctoral dissertation), University of Liverpool.

Payandeh Najafabadi, A.; Atatalab, F.; Rezazadeh, R., (2019). Calculation of the relative premium of a rate system based on the poisson model at two points. Iran. J. Insur. Res., 8(2): 9-29 (20 Pages). [In Persian]

Vrbik, J., (2020). Deriving cdf of kolmogorov-smirnov test statistic. Appl. Math., 11(3): 227-246 (19 Pages).

منافع وجود ندارد. علاوه بر این، موضوعات اخلاقی شامل سرقت ادبی، رضایت آگاهانه، سوءرفتار، جعل دادهها، انتشار و ارسال مجدد و مکرر توسط نویسندگان رعایت شده است.

دسترسی آزاد

کپیرایت نویسنده(ها) ©2021: این مقاله تحت مجوز بینالمللی Creative Commons Attribution 4.0 اشتراکگذاری، اقتباس، توزیع و تکثیر را در هر رسانه یا قالبی مشروط به درج نحوهٔ دقیق دسترسی به مجوز CC منوط به ذکر تغییرات احتمالی بر روی مقاله میباشد. لذا به استناد مجوز مذکور، درج هرگونه تغییرات در تصاویر، منابع و ارجاعات یا سایر مطالب از اشخاص ثالث در این مقاله باید در این مجوز گنجانده شود، مگر اینکه در راستای اعتبار مقاله به اشکال دیگری مشخص شده باشد. در صورت عدم درج مطالب مذکور و یا استفادهٔ فراتر از مجوز فوق، نویسنده ملزم به دریافت مجوز حق نسخهبرداری از شخص ثالث میباشد.

بهمنظور مشاهدهٔ مجوز بینالمللی Creative Commons .4.0 Attribution 4.0

http://creativecommons.org/licenses/by/4.0

یادداشت ناشر

ناشر نشریه پژوهشنامه بیمه با توجه به مرزهای حقوقی در نقشههای منتشرشده بیطرف باقی میماند.

بنابع

Badal, V.; Ball, M.; Flower, M.; Fulcher, G.; Haria, S.; Julian, M.; Winter, R., (2005). The application of strategic models to non-life insurance markets. GIRO working party paper.

Bahrami Filabadi, S.; Pouresmaeili, A.; Najafiasl, H., (2018). Innovations and developments of the compulsory insurance law for damages caused to third parties due to accidents caused by vehicles approved in 2015. Iran. J. Insur. Res., 7(4): 81-100 (19 Pages). [In Persian]

Csiszar, I.; Shields, P.C., (2004). Information theory and statistics: A tutorial. Found. Trends Commun. Inf. Theory, 1(4): 417-528 (111 Pages).

Huynh, V.N.; Nakamori, Y.; Lawry, J., (2008). A probability-based approach to comparison of fuzzy numbers and applications to target-oriented decision making. IEEE Trans. Fuzzy Syst., 16(2): 371-387 (16 Pages).

Karimzadehgan Moghaddam, D.; Behravan, M., (2015). Dy-

پیوست ۱ رتبهبندی اعداد فازی:

جدول ۷: مقایسه اعداد فازی انواع دستهبندی خودروها

رتبه فازی تخفیفها	ضریب خسارت	سال صدور بيمهنامه	نوع خودرو
0/14	0/25	1387	اتوكار
0/18	0/37	1388	اتوكار
0/41	0/55	1389	اتوكار
0/72	0/52	1390	اتو كار
0/91	0/50	1391	اتوكار
1/00	0/33	1392	اتو كار
0/14	0/24	1387	باركش
0/14	0/59	1388	باركش
0/35	0/70	1389	باركش
0/51	0/69	1390	باركش
0/81	0/67	1391	باركش
0/72	0/63	1392	باركش
0/14	0/19	1387	سوارى
0/27	0/65	1388	سوارى
0/49	0/73	1389	سوارى
0/58	0/79	1390	سوارى
0/83	0/75	1391	سوارى
0/65	0/60	1392	سوارى
0/09	0/13	1387	موتورسيكلت
0/09	0/45	1388	موتورسيكلت
0/24	0/53	1389	موتورسيكلت
0/09	0/57	1390	موتورسيكلت
0/60	0/72	1391	موتورسيكلت
0/91	0/72	1392	موتورسيكلت

AUTHOR(S) BIOSKETCHES معرفي نويسندگان

مهناز منطقی پور، راهبر میز داده کاوی گروه پژوهشی فناوریهای نوین بیمهای، پژوهشکده بیمه، تهران، ایران

- Email: *Manteqipour@irc.ac.ir*
- ORCID: 0000-0002-8445-7088
- Homepage: https://B2n.ir/s47480

محبوبه اعلائي، استاديار گروه پژوهشي بيمههاي اشخاص، پژوهشكده بيمه، تهران، ايران

- Email: aalaei@irc.ac.ir
- ORCID: 0000-0002-6138-3186
- Homepage: https://www.irc.ac.ir/aalaei

HOW TO CITE THIS ARTICLE

Manteghipour, M.; Aalaei, M., (2021). Discount effects on the composition of the risk portfolio of the third-party vehicle insurance. Iran. J. Insur. Res., 10 (2): 73-86.

DOI: 10.22056/ijir.2021.02.01

URL: https://ijir.irc.ac.ir/article_131748.html?lang=en

